

ט"ו באב

הירשמו להרצאות המקוונות

לכבוד ט"ו באב מקבץ שאלות על אהבה וזוגיות. מומלץ לענות על החידון עם אהובכם או אהובתכם. התרווחו יחד על הספה והתחילו במלאכה:

- מהי צורת הרבים התקנית של המילה זוגיות?
- יש חלופה עברית לדייט? ולקראש?
- מותק, חומד, חובב או דובשן – איזו מילה מן התנ"ך?
- מה בין עגבנייה לאהבה?

החידון הגדול לאוהבים העבריים

מדור מיוחד באתר לט"ו באב

ו' באלול, 26 באוגוסט, בשעה 19:00: מגפות,

חיסונים וקפסולות – איך העברית מתאימה את עצמה למציאות המתחדשת? רונית גדיש, המזכירה המדעית של האקדמיה, בהרצאה מרתקת: איך מתמודדת שפה קטנה ועתיקה עם האתגרים שמציבים לפניה זמנים משתנים? **לפרטים ולהרשמה**

כ"ה באלול, 14 בספטמבר, בשעה 19:00: האם

אפשר להגדיר מהו ספר ילדים טוב? נמשכת ההרשמה להרצאתה של הסופרת גיל הראבן, זוכת "פרס ספיר" וחברת האקדמיה, על ספרות לילדים ועל תרגומיה. **לפרטים ולהרשמה**

העברית נוטה להביע סתמיות – היינו מבע ניטרלי שאיננו מתייחס למין דקדוקי מסוים – בצורות הזכר. מסיבה זו אנו אומרים: "קר לי" ו"כטוב בעיניך", "מקובל לומר" ו"ברור כשמש", וגם "איך מסבירים את השינויים בשפה".

עם זאת יש שהסתמיות מובעת דווקא בצורות הנקבה, כגון "זאת אומרת", "אחת היא לי".

לפירוט הדברים בתשובה חדשה באתר

היום כל ילד יודע שאפו הארוך של הפיל הוא חדק. ואולם במקרא 'חדק' אינו אלא מין קוץ, וכן הוא בספרות שלאחר המקרא עד העת החדשה.

כיצד אפוא כונה האף של הפיל? בעברית שעד המאה העשרים אפשר למצוא את הכינויים אף, חוטם, שופר, חצוצרה. נראה שהמילון הראשון המפרש את המילה חדק 'אפו של הפיל' הוא מילונם של אליעזר בן-יהודה ויעקב שטיינברג שיצא לאור ב-1903.

קראו עוד במאמר המתחקה אחר החדק העברי.

גיליון לשוננו החדש (פב, ג)

אנו מבקשים להציב זרקור לספרים מבית ההוצאה לאור שלנו: ספרו של עוזי אורן "בראשית היה שפה" – מראה כי העברית שהוחייתה בסוף המאה התשע עשרה בארץ ישראל היא המשך ישיר של השפה העברית העתיקה.

בספר מתואר תהליך הפיכת העברית לשפה מדוברת, הגידול באוצר המילים והשינויים בדקדוק. עוד נידונים בספר מערכת ההגייה של העברית החדשה, הכתב העברי ושיטת הניקוד ובעיותיה. בחלקו האחרון של הספר מוצע בסיס חדש לתעתיק לטיני המיוסד על מבנה המילה והנשען על עיבוד העברית במחשב.

כעת במחיר מבצע מיוחד באתר חנות הספרים

בארכיון מצאנו חליפת מכתבים מעניינת המעידה על הלהט והדבקות בכל מה שקשור לעברית בימים לפני הקמת המדינה.

בקיץ תרצ"ז (1937) התקבל במשרדו של שמואל ייבין, המזכיר המדעי של ועד הלשון בתל אביב, מכתב בגרמנית מאת ד"ר רודולפינה מנצל, מאלפת הכלבים הנוודת, שהגיעה לביקור בארץ ושהתה במקווה ישראל במטרה להכשיר מאלפי כלבים של "ההגנה". ייבין סירב להשיב לפנייה ונימוקו עימו: "לדאבוני הרב רואה אני חובה להחזיר לך את מכתבך מבלי לטפל בו, כי איננו כתוב עברית".

ד"ר מנצל נענתה לאתגר, וכעבור שבוע התקבל מכתב בעברית שנכתב לפי בקשתה: "בתור בעלת מקצוע בענייני כלבי שמירה אני מבקשת לבדוק את הביטויים הטכניים העומדים אצלנו בלימוד ... אין אנחנו רוצים להרגיל את המשתתפים בקורס זה לביטויים שאינם נכונים".

לעיון בחליפת המכתבים

שאלה בעברית

תמיכה באקדמיה

להתראות באיגרת הבאה!